

PATVIRTINTA

Viešosios įstaigos Lietuvos Respublikos apskaitos instituto standartų tarybos 2003 m. gruodžio 18 d. nutarimu Nr. 1
(Viešosios įstaigos Lietuvos Respublikos apskaitos instituto direktoriaus 2007 m. birželio 29 d. įsakymo Nr. VAS-5 redakcija)

11-ASIS VERSLO APSKAITOS STANDARTAS „SĄNAUDOS“

(Žin., 2004, Nr. 20-616; 2007, Nr. 76-3038; 2012, Nr. [153-7886](#))

Lietuvos Respublikos apskaitos instituto direktoriaus 2008 m. liepos 17 d. įsakymu Nr. VAS-6 „Dėl 11-ojo verslo apskaitos standarto „Sąnaudos“ papildymo“ priimti pakeitimai turi būti taikomi sudarant 2008 m. sausio 1 d. ir vėliau prasidedančių ataskaitinių laikotarpių finansines ataskaitas, gali būti taikomi sudarant ir ankstesnių ataskaitinių laikotarpių finansines ataskaitas.

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Šio standarto tikslas – nustatyti, kaip turi būti pripažįstamos sąnaudos, susijusios su įmonės veikla, ir kaip turi būti pateikiama informacija apie sąnaudas, patirtas per ataskaitinį laikotarpį.

2. Standartas nustato ataskaitinio laikotarpio sąnaudų pripažinimo ir apskaitos tvarką.

Punktas pakeistas:

Nr. [VAS-29](#), 2012-12-21, Žin., 2012, Nr.153-7886 (2012-12-29)

3. Standartas netaikomas pelno (nuostolių) ataskaitoje nepripažintų sąnaudų apskaitai.

II. PAGRINDINĖS SĄVOKOS

Ataskaitinio laikotarpio sąnaudos – visos sąnaudos, pripažintos per ataskaitinį laikotarpį.

Atidėjiny – įsipareigojimas, kurio galutinės padengimo sumos ar įvykdymo laiko negalima tiksliai nustatyti, tačiau galima patikimai įvertinti.

Išlaidos – turto ar paslaugų sunaudojimas ir turto vertės sumažėjimas per ataskaitinį laikotarpį.

Pardavimo savikaina – per ataskaitinį ir ankstesnius laikotarpius patirtos išlaidos, tenkančios per ataskaitinį laikotarpį suteiktoms paslaugoms ir parduotoms prekėms.

Patikimas įvertinimas – įvertinimas, pagrįstas išsamia, teisinga, tikslia, objektyvia informacija.

Sąnaudos – ekonominės naudos sumažėjimas dėl turto sunaudojimo, pardavimo, netekimo, jo vertės sumažėjimo ar prisiimtų įsipareigojimų per ataskaitinį laikotarpį, kai dėl to sumažėja nuosavas kapitalas, išskyrus tiesioginį jo mažinimą.

Tikroji vertė – suma, už kurią gali būti apsieista turtu ar paslaugomis arba kuria gali būti užskaitytas tarpusavio įsipareigojimas tarp nesusijusių šalių, kurios ketina pirkti (parduoti) turtą arba užskaityti tarpusavio įsipareigojimą.

Veiklos sąnaudos – per ataskaitinį laikotarpį patirtos išlaidos, susijusios su įprastine įmonės veikla, vykdoma neatsižvelgiant į pardavimų apimtį, išskyrus finansinę, investicinę ir kitą veiklą.

III. SĄNAUDŲ PRIPAŽINIMAS

4. Sąnaudos apskaitoje pripažįstamos vadovaujantis kaupimo ir palyginimo principais tą ataskaitinį laikotarpį, kai uždibamos su jomis susijusios pajamos, neatsižvelgiant į laiką, kada buvo išleisti pinigai.

5. Sąnaudomis pripažįstama tik ta ataskaitinio ir ankstesnių laikotarpių išlaidų dalis, kuri tenka per ataskaitinį laikotarpį uždibtomis pajamoms. Išlaidos, kurios nesusijusios su pajamomis, uždibtomis per ataskaitinį laikotarpį, bet skirtos pajamoms uždibti būsimais laikotarpiais, apskaitoje registruojamos ir finansinėse ataskaitose pateikiamos kaip turtas. Turto dalis, skirta būsimųjų laikotarpių pajamoms uždibti, sąnaudomis bus pripažinta tada, kai bus uždibtos atitinkamos pajamos. Tačiau taikant palyginimo principą, turtas apskaitoje nepripažįstamas ir balanse neparodomas, jei jis neatitinka turto pripažinimo kriterijų.

6. Jeigu tam tikro turto naudojimas leis uždibti kelių ateinančių ataskaitinių laikotarpių pajamas ir dėl to pajamų ir sąnaudų ryšys gali būti nustatytas tik apytiksliai, sąnaudos apskaitoje pripažįstamos taikant netiesioginius pripažinimo būdus, pavyzdžiui, ilgalaikio turto nusidėvėjimą ir amortizaciją.

7. Tais atvejais, kai per ataskaitinį laikotarpį padarytų išlaidų neįmanoma tiesiogiai susieti su uždibtomis konkrečiomis pajamomis ir ateinančiais ataskaitiniais laikotarpiais jos neduos pajamų, šios išlaidos pripažįstamos sąnaudomis tą patį ataskaitinį laikotarpį, kada buvo patirtos.

IV. SĄNAUDŲ DYDŽIO NUSTATYMAS

8. Sąnaudos turi būti patikimai įvertintos sumokėto ar mokėtino atlygio tikrąja verte. Paprastai atsiskaitymai vykdomi pinigais ar jų ekvivalentais, todėl sąnaudų dydis įvertinamas sumokėta arba mokėtina pinigų ar jų ekvivalentų suma (neįskaitant į ją atgautino pridėtinės vertės mokesčio). Tačiau kai kuriais atvejais tikroji vertė nustatoma kitaip, pavyzdžiui, perkant prekes į skolą, kai numatytas ilgas atsiskaitymo laikotarpis nemokant palūkanų. Tokiu atveju sąnaudų tikroji vertė apskaičiuojama diskontuojant atsiskaitymo sumą rinkos palūkanų norma. Skirtumas turi būti pripažįstamas finansinės veiklos sąnaudomis.

9. Mainų atveju sąnaudos nustatomos pagal gautų paslaugų ir turto tikrąją vertę.

V. PARDAVIMO SAVIKAINA

10. Į pardavimo savikainą įtraukiama per ataskaitinį ir ankstesnius laikotarpius patirtų išlaidų suma, tenkanti per ataskaitinį laikotarpį suteiktoms paslaugoms ir parduotoms prekėms. Į šį straipsnį turi būti įskaitoma tik ta išlaidų dalis, kuri susijusi su paslaugomis, produkcija ir prekėmis, parduotomis per ataskaitinį laikotarpį.

11. Pardavimo savikainą sudaro paslaugų teikimo sąnaudos, perparduotų prekių ir parduotos produkcijos savikaina.

VI. PASLAUGŲ TEIKIMO SĄNAUDOS

12. Paslaugų teikimo sąnaudos turi būti pripažįstamos, apskaitoje registruojamos ir finansinėse ataskaitose pateikiamos tą patį ataskaitinį laikotarpį, kada už suteiktas paslaugas buvo pripažintos pajamos. Statybos paslaugų, kurias teikia rangovai, ir kitos pagal ilgalaikes sutartis patirtos sąnaudos pripažįstamos pagal 25-ojo verslo apskaitos standarto „Statybos ir kitos ilgalaikės sutartys“ reikalavimus.

13. Paslaugų teikimo sąnaudos apima šiam tikslui sunaudotas žaliavas, medžiagas, komplektuojamuosius gaminius, kitą trumpalaikį turtą, darbo užmokesčio sąnaudas, teikiant

paslaugas naudojamo ilgalaikio turto nusidėvėjimo (amortizacijos) sąnaudas, trečiųjų asmenų suteiktų paslaugų ir panašias sąnaudas.

14. Finansinėse ataskaitose turi būti pateikiama grynoji suteiktų paslaugų savikaina. Ji turi būti sumažinta gautomis nuolaidomis. Jei atsargos, kurios priskiriamos suteiktų paslaugų savikainai, buvo nukainotos, jos į savikainą turi būti įtraukiamos nukainota verte. Į paslaugų savikainą taip pat neįtraukiamas įmonės, pridėtinės vertės mokesčio mokėtojos, sumokėtas pridėtinės vertės mokestis, išskyrus tuos atvejus, kai šis mokestis neatskaitomas.

VII. PARDUOTOS PRODUKCIJOS SAVIKAINA

15. Parduotos produkcijos savikaina turi būti pripažįstama, apskaitoje registruojama ir finansinėse ataskaitose pateikiama tą patį ataskaitinį laikotarpį, kai įmonės pagaminta produkcija yra parduodama.

16. Parduotos produkcijos savikaina nustatoma taikant tuos pačius apskaičiavimo (nuolat ar periodiškai) ir įkainojimo (FIFO, LIFO, vidurkių, konkrečių kainų ar kitus) būdus, kurie taikomi pagamintos produkcijos atsargų apskaitai.

VIII. PERPARDUOTŲ PREKIŲ SAVIKAINA

17. Perparduotų prekių savikaina turi būti pripažįstama, apskaitoje registruojama ir finansinėse ataskaitose pateikiama tą patį ataskaitinį laikotarpį, kai pirktos parduoti skirtos prekės yra parduodamos.

18. Perparduotų prekių savikaina nustatoma taikant tuos pačius apskaičiavimo (nuolat ar periodiškai) ir įkainojimo (FIFO, LIFO, vidurkių, konkrečių kainų ar kitus) būdus, kurie taikomi perparduoti skirtų prekių atsargų apskaitai.

IX. VEIKLOS SĄNAUDOS

19. Veiklos sąnaudos parodo per tą patį ataskaitinį laikotarpį patirtas išlaidas, susijusias su tipine įmonės veikla. Veiklos sąnaudos gali būti skirstomos į pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas.

X. PARDAVIMO SĄNAUDOS

20. Pardavimo sąnaudos – ataskaitinio laikotarpio veiklos sąnaudų dalis, susijusi su prekių pardavimu. Pardavimo sąnaudoms priskiriamos prekybos patalpų nuomos, eksploatavimo, pagamintų prekių sandėliavimo išlaidos, komisiniai mokesčiai pardavėjams, prekybos darbuotojų darbo užmokestis ir socialinis draudimas, paslaugų ir prekių reklamos išlaidos ir kitos sąnaudos, susijusios su ataskaitinio laikotarpio vykdoma veikla, skirta užtikrinti ar padidinti pardavimus.

21. Pardavimo sąnaudos turi būti pripažįstamos, apskaitoje registruojamos ir finansinėse ataskaitose pateikiamos tą patį ataskaitinį laikotarpį, kada jos buvo patirtos.

XI. BENDROSIOS IR ADMINISTRACINĖS SĄNAUDOS

22. Bendrosios ir administracinės sąnaudos – ataskaitinio laikotarpio veiklos sąnaudų dalis, susijusi su tipine įmonės veikla, sudarančia sąlygas ataskaitinio laikotarpio pajamoms uždirbti. Paprastai bendrųjų ir administracinių sąnaudų dydis nėra susijęs su pardavimų apimtimi.

23. Bendrosios ir administracinės sąnaudos turi būti pripažįstamos, apskaitoje registruojamos ir finansinėse ataskaitose pateikiamos tą patį ataskaitinį laikotarpį, kai jos buvo patirtos.

24. Bendrosioms ir administracinėms sąnaudoms gali būti priskiriamos tokios per ataskaitinį laikotarpį patirtos išlaidos:

24.1. administracinių pastatų ir kito bendro naudojimo turto išlaikymo, nuomos, nusidėvėjimo ir nurašymo;

24.2. turto nuvertėjimo;

24.3. įmonės reprezentavimo;

24.4. paramos, labdaros;

24.5. socialinės;

24.6. įvairių, išskyrus pelno, mokesčių (nekilnojamojo turto, akcizų, jeigu jie nepriskirti prekių savikainai, neįtraukto į atskaitą ir nesusigražinamo pridėtinės vertės mokesčio ir pan.), susijusių su tipine įmonės veikla;

24.7. įmonės ir jos padalinių valdymo ir aptarnavimo personalo darbo užmokesčio ir socialinio draudimo;

24.8. baudų už netinkamą sutarčių vykdymą ar produkcijos broką;

24.9. abejotinų skolų;

24.10. ataskaitinio laikotarpio pabaigoje formuojamų atidėjinių (19-asis verslo apskaitos standartas „Atidėjiniai, neapibrėžtieji įsipareigojimai ir turtas bei pobalansiniai įvykiai“), nebent jie pagal savo pobūdį ir prasmę turėtų būti priskiriami pardavimo savikainai;

24.11. kitos, susijusios su tipine įmonės veikla.

XII. NETIPINĖS VEIKLOS SĄNAUDOS

25. Netipinės veiklos sąnaudoms priskiriamos kitos veiklos, finansinės ir investicinės veiklos sąnaudos, jei jos nepriskiriamos tipinei įmonės veiklai.

26. Kitos veiklos sąnaudos pripažįstamos pagal tuos pačius pripažinimo kriterijus, kaip ir tipinės veiklos sąnaudos. Jei kiti verslo apskaitos standartai leidžia tarpusavyje užskaityti pajamas ir sąnaudas, kitos veiklos sąnaudomis gali būti pripažįstamas grynasis ūkinės operacijos rezultatas (pavyzdžiui, nuostolis, gautas pardavus ilgalaikį turtą).

27. Finansinės ir investicinės veiklos sąnaudomis pripažįstamos sąnaudos ir nuostoliai, susiję su finansiniu turtu ar finansiniu įsipareigojimu, pripažintais pagal 18-ojo verslo apskaitos standarto „Finansinis turtas ir finansiniai įsipareigojimai“, 22-ojo verslo apskaitos standarto „Užsienio valiutos kurso pasikeitimas“ ir 26-ojo verslo apskaitos standarto „Išvestinės finansinės priemonės“ reikalavimus. Finansinės ir investicinės veiklos sąnaudomis taip pat pripažįstamas tikrosios vertės sumažėjimas, susijęs su investiciniu turtu, pripažintu pagal 12-ojo verslo apskaitos standarto „Ilgalaikis materialusis turtas“ reikalavimus. Finansinės ir investicinės veiklos sąnaudos, susidaranti dėl nuosavybės metodo taikymo investicijų apskaitai, pripažįstamos pagal 15-ojo verslo apskaitos standarto „Investicijos į asocijuotas įmones“ reikalavimus.

28. Palūkanų, honorarų sąnaudos, kurios patiriamos mokant už kitų įmonių ar asmenų turto naudojimą ar leidimą juo naudotis, turi būti pripažįstamos, jei:

28.1. tikėtina, kad sąnaudos bus patirtos;

28.2. sąnaudų suma gali būti patikimai įvertinta.

29. Palūkanų sąnaudos turi būti pripažįstamos kaupimo principu taikant apskaičiuotų palūkanų normos metodą.

30. Honorarų sąnaudos turi būti pripažįstamos kaupimo principu atsižvelgiant į autorinių ar kitokių sutarčių sąlygas.

31. Baudos ir delspinigiai už pavėluotus atsiskaitymus pripažįstami sąnaudomis tada, kai atsiranda prievolė juos mokėti ir tikimybė, kad jie nebus sumokėti, yra maža, arba kai pinigai yra sumokėti.

XIII. NETEKIMAI

32. Netekimais pripažįstamos atsitiktinės sąnaudos ar nuostoliai, kurie negali būti priskirti įprastinei įmonės veiklai. Pelno (nuostolių) ataskaitoje netekimai parodomi kaip pelną mažinančios ar nuostolius didinančios sąnaudos prieš apmokestinimą.

XIV. PELNO MOKESČIO SĄNAUDOS

33. Ataskaitinio laikotarpio pelno mokesčio sąnaudos apskaičiuojamos taikant mokesčius reglamentuojančių teisės aktų nustatytus pelno ir kitų nuo apmokestinamojo pelno apskaičiuojamų mokesčių reikalavimus ir pripažįstamos kaupimo principu. Atidėtojo pelno mokesčio sąnaudos pripažįstamos pagal 24-ąjį verslo apskaitos standartą „Pelno mokestis“, jei įmonė taiko minėto standarto reikalavimus.

*Standarto XV skyrius „Informacijos atskleidimas aiškinamajame rašte“ pripažintas netekusiu galios.
Nr. [VAS-29](#), 2012-12-21, Žin., 2012, Nr. 153-7886 (2012-12-29)*

XV. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

Pakeistas skyriaus numeris:

Nr. [VAS-29](#), 2012-12-21, Žin., 2012, Nr. 153-7886 (2012-12-29)

34. Nauja standarto redakcija turi būti taikoma sudarant 2008 m. sausio 1 d. ir vėliau prasidedančių ataskaitinių laikotarpių finansines ataskaitas, taip pat gali būti taikoma sudarant ir 2007 metų finansines ataskaitas.

Pakeistas punkto numeris:

Nr. [VAS-29](#), 2012-12-21, Žin., 2012, Nr. 153-7886 (2012-12-29)